

Mural sobre Guillem Agulló (2005)

'La lluita continua' és un mural pintat el 1998 per joves de la SHARP ?que més endavant van refer membres de l'Assemblea de Joves de Manresa?, en honor de Guillem Agulló, assassinat per feixistes espanyols, que va estar durant anys sota la Seu (en obres), en una de les parets de la plaça de la Reforma. Desaparegut per les reformes urbanístiques, es pensa refer la propera primavera, aniversari de la seva mort.

Foto: Salvador Redó.

Guillem Agulló Salvador va néixer a Burjassot el 1974. En el moment del seu assassinat, l'11 d'abril de 1993, tenia divuit anys i estava d'acampada amb uns amics a Montanejos durant les vacances de Setmana Santa. Militava a Maulets, la branca juvenil de l'esquerra independentista, i també al moviment antifeixista i antiracista SHARP. Els seus assassins van ser perfectament identificats: Pedro Cuevas Silvestre (àlies *el Ventosa*), com a autor material del crim amb una punyalada mortal; José Cuñat (àlies *el Pollo*), Gerardo Mora i Juan Manuel Sánchez (àlies *el Picha*) que formaven part del grup nazi Komando Marchalenes IV Reich. Malgrat l'evidència de tractar-se d'un crim polític -la majoria de partits van condemnar el fet, llevat del Partit Popular, Unió Valenciana i Falange Espanyola-el jutge va seguir la versió inventada de la guàrdia civil, com assenyalen els biògrafs del xicot, i va considerar que era una simple baralla entre xavals. La farsa del judici celebrat el 1995 a Castelló només va condemnar Cuevas a catorze anys de presó, dels quals va complir quatre, i els altres nazis van ser deixats en llibertat. Cuevas Silvestre va ser detingut novament vint anys després, dins l'Operació Panzer, grup neonazi autor de diversos robatoris, possessió d'armes de foc i col·locació de diversos artefactes explosius. Van ser absolts per la impunitat que hi havia al País Valencià, amb la complicitat manifesta del silenci del socialista Joan Lerma.

Tot i així, la societat civil va saber reaccionar i va homenatjar el ciutadà assassinat. Diversos grups musicals com Obrint Pas, Cagant Melodies, Greska, Orgull Roig i Non Servium o d'altres cantants a títol individual com Feliu Ventura o Miquel Gil el van recordar en les seves cançons. Alguns municipis han dedicat carrers o places a Agulló, fins i tot al Principat, com és el cas de Vic. És significatiu que des del 2017 el passeig central dels Jardins del Real de València porta el seu nom i que el Senat va crear el fons Guillem Agulló per a la indemnització de les famílies víctimes dels delictes d'odi. Darrerament, Guillem Agulló ha tornat a estar d'actualitat arran de l'aparició de la novel·la *Guillem*, de Núria Cadenes (el 2013, Jaume Fuster ja havia publicat *La mort de Guillem*). Cadenes hi posa de manifest el podrimener de l'estructura de l'estat espanyol i la impunitat de l'extrema dreta. El passat 2 d'octubre es va emetre el film *La mort de Guillem*, dirigit per Carles Marqués Marcet, de manera simultània per TV3, IB3 i À Punt, dins la campanya La lluita continua, que té per objectiu principal la recuperació de la memòria democràtica.